

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף ק"צ ע"א

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ט ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

עִיטָא בְּהָדֵי נְשִׂיאָה דְּלַהוֹן, דִּיפְקִיר בְּרַתִּיהָ. דְּחֻשִּׁיבּוֹ לְנִטְלָא לְמִשָּׁה בְּרַשְׁתִּיהוֹן, בְּכַמָּה זִינֵי חֲרָשִׁין אַעֲטְרוּ לָהּ, דִּיתַפֵּס רִישָׁא דְּלַהוֹן. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ישעיה מד) מְשִׁיב חַכָּמִים אַחֲוָר.

תרגום לעברית

וּבֹא וְרָאָה שֶׁהַכֹּל הָיָה מִמֶּדִּין, וְכָל עֲצָתָם הָיְתָה עַל מִשָּׁה. וּבְעֲצָתָם שָׁכְרוּ אֶת בָּלָעַם כִּיּוֹן שָׂרָאוּ שֶׁבָּלָעַם לֹא יָכוֹל, לְקַחוּ עֲצָה אַחֶרֶת לְעֲצָמָם, וְהַפְּקִירוּ נְשִׂיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יוֹתֵר מִמּוֹאָב, שֶׁהָרִי עַל נָשׁוֹת מֶדִּין כָּתוּב, (במדבר לא) הֵן הִנֵּה הָיוּ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'. וְהַכֹּל הָיָה מִמֶּדִּין. לְקַחוּ עֲצָה יַחַד עִם נְשִׂאָם שִׁיפְקִיר בְּתוֹ, שֶׁחֲשָׁבוּ לְתַפֵּס אֶת מִשָּׁה בְּרַשְׁתָּם, בְּכַמָּה מֵינֵי כְּשָׁפִים עֲטְרוּ אוֹתָהּ שִׁיתַּפֵּס הָרֹאשׁ שְׁלָהֶם, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (ישעיה מד) מְשִׁיב חַכָּמִים אַחֲוָר.

טקסט הזוהר

אֵינּוֹן חָמֵן דְּרִישָׁא יְתַפֵּס בְּרַשְׁתָּא דְּלַהוֹן, וְלֹא יִדְעוּ, חָמוּ וְלֹא חָמוּ. חָמוּ רִישָׁא דְּעֲמָא דְּנַפִּיל בְּהֶדְהָ, וְכַמָּה אֲלָפִין אוֹחֲרָנִין, וְחֻשִּׁיבּוֹ דְּמִשָּׁה הָוָה, אַפְקִירוּ לָהּ, וּפְקִידוּ לָהּ עַל מִשָּׁה, דְּלֹא תִזְדְּוֹגִי לְאַחֲרָא, אֲלֵא בִּיהָ. אֲמָרָה לוֹן, בְּמָה אֲנִידַע. אֲמָרוּ הֵהוּא דְּתַחֲמִי

דכלא קיימי קמיה, ביה תזדוגי, ולא באחרא. כיון דאתא זמרי בן סלוא, קמו קמיה ארבעה ועשרים (נ"א תשעה וחמשים) אלה, משבטא דשמעון, בגין דהוה נשיאה דלהון, והיא חשיבת דהוא משה, ואזדוגת ביה. כיון דחמו כל אינון שאר לדא, עבדו מה דעבדו, והוה מה דהוה.

תרגום לעברית

הם ראו שהראש יתפס ברשתם, ולא ידעו, ראו ולא ראו. ראו ראש העם שנופל אתה וכמה אלפים אחרים, וחשבו שזה משה. הפקירו אותה וצוו אותה על משה, שלא תזדוגי לאחר אלא בו. אמרה להם, במה אדע? אמרו, אותו שתראי שכלם עומדים לפניו, בו תזדוגי ולא באחר. כיון שבא זמרי בן סלוא, עמדו לפניו עשרים וארבעה (חמשים ותשעה) אלה משבט שמעון, משום שהיה נשיאם, והיא חשבה שהוא משה, והזדוגה אתו. כיון שראו כל אותם היתר את זה, עשו מה שעשו, והיה מה שהיה.

טקסט הזוהר

וכלא הוה ממדין, בכמה זינין, ובגין כה אתענשו מדין. וקודשא בריך הוא אמר למשה, (במדבר לא) נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים. לה אתחזי, ולך יאות. למואב אנא שביק לון לבתר דיפקון תרין מרגלאן מנייהו, הא דוד בריה דישי, דאיהו נקום נוקמין דמואב, ויסחי קדירה דמליא טנופא דפעור, הדא הוא דכתיב, (תהלים ס) מואב סיר רחצי ודאי, ועד דינוון תרין מרגלאן לא נפקו, לא אתענשו, כיון דנפקו, אתא דוד ואסחי קדירה מטנופא דלהון. וכלהו אתענשו. מדין בימי משה. מואב בימי דוד.

תרגום לעברית

והכל היה ממדין בכמה מינים, ומשום כה נענשו מדין, והקדוש ברוך הוא אמר למשה, (במדבר לא) נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים. לה ראוי ולך נאה. למואב אני משאיר אותם לאחר שיצאו מהם שתי מרגליות - הרי דוד בן ישי, שהוא נקום נקמות

מוֹאֵב וַיִּרְחֹץ קַדְרָהּ הַמְלָאָה טִנְפַת פְּעוֹר. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תהלים ס) מוֹאֵב סִיר רַחֲצִי, בּוֹדָאִי. וְעַד שְׁאוֹתֶנּוּ שְׁתֵּי מַרְגְּלִיּוֹת לֹא יֵצְאוּ, לֹא נִעְנְשׁוּ. כִּיּוֹן שִׁיִּצְאוּ, בָּא דוֹד וַרְחִץ הַקַּדְרָה מִהַטְנַפַת שְׁלֶהֶם. וְכָלֶם נִעְנְשׁוּ - מִדִּין בִּימֵי מֹשֶׁה, וּמוֹאֵב בִּימֵי דוֹד.

טקסט הזהור

תָּא חֲזִי, חֲיִיבָא דְּמִדִּין, עִם כָּל דָּא לֹא שְׂכִיכוּ מִכָּל בִּישְׁיָן דְּלֵהוֹן. לְכַתֵּר דְּרִין דְּחִמוּ דְּמִית יְהוֹשֻׁעַ, וְכָל אִינוּן זְקֵנִים דְּאִתְחִזּוּ לְמַעַבְדַּנְסָא עַל יְדֵיהוֹן, אָמְרוּ, הַשְׁתָּא שְׁעָתָא קָיִמָּא לָן. מָה עֲבָדוּ אֲתוּ לְגַבֵּי עַמְלָק, אָמְרוּ אֵית לָכוֹן לְאַדְכָּרָא, מָה עֲבָדוּ לָכוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמֹשֶׁה רַבִּיהוֹן, וַיְהוֹשֻׁעַ תְּלַמִּידָא דִּילֵיהּ, דְּשִׁיִּצִי לָכוֹן מַעְלָמָא, הַשְׁתָּא הוּא עֲדָנָא דְּלִית בָּהּ מָאן דְּאִגִּין עַלִּיהוֹן, וְאִנּוּן בְּהַדִּיִּכוּ, דְּכַתִּיב (שופטים ו) מִדִּין וְעַמְלָק וּבְנֵי קָדָם וְגו', (שופטים ו) מִפְּנֵי מִדִּין עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְהָרוֹת וְגו'. לֹא הָיָה בְּעַלְמָא, מָאן דְּיַעֲבִיד בִּישָׁא בְּכָלָא, כְּמִדִּין. וְאִי תִימָא עַמְלָק. בְּגִין קִנְאָת בְּרִית דְּקָרִיבוּ לְגַבֵּי בְּרִית. וְעַל דָּא קִנְיָ קוֹדֶשָׁא בְּרִיתָהּ הוּא קִנְאָה עַלְמִין, דְּלֹא יִתְנַשֵּׁי. אָמְרוּ וְדָאִי הָכִי הוּא, וְלִית הָכָא סְפָקָא בְּעַלְמָא.

תרגום לעברית

בָּא וְרָאָה, רִשְׁעֵי מִדִּין עִם כָּל זֶה לֹא שְׂכָכוּ מִכָּל רְעוּתֵיהֶם. אַחֵר דּוֹרוֹת שְׁרָאוּ שְׁמֵת יְהוֹשֻׁעַ וְכָל אוֹתָם זְקֵנִים שְׁרָאוּיִים הָיוּ לְהַעֲשׂוֹת גַּם עַל יְדֵיהֶם, אָמְרוּ: כָּעַת הַשְׁעָה עוֹמֶדֶת לָנוּ. מָה עָשׂוּ? בָּאוּ לְעַמְלָק וְאָמְרוּ: יֵשׁ לָכֶם לְזָכֹר מָה עָשׂוּ לָכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמֹשֶׁה רַבָּם וַיְהוֹשֻׁעַ תְּלַמִּידוֹ, שֶׁהִשְׁמִידוּ אֶתְכֶם מִהָעוֹלָם. כָּעַת הוּא זְמַן שְׁאִין מִי שְׁמַגֵּן עֲלֵיהֶם, וְאִנּוּן יַחַד אֶתְכֶם, שְׁכָתוֹב (שופטים ו) מִדִּין וְעַמְלָק וּבְנֵי קָדָם וְגו', (שם) מִפְּנֵי מִדִּין עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּנְהָרוֹת וְגו'. לֹא הָיָה בְּעוֹלָם מִי שִׁיעֲשֶׂה רָע בְּכָל כְּמוֹ מִדִּין. וְאִם תֹּאמַר עַמְלָק - בְּגִלָּל קִנְאָת בְּרִית שֶׁהִתְקַרְבוּ לְבְּרִית, וְעַל זֶה מְקַנָּא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קִנְאָת עוֹלָמִים שְׁלֹא נִשְׁכַּחַת. אָמְרוּ, וְדָאִי כֹה זֶה, וְאִין כָּאן סְפָק בְּעוֹלָם.

פֿתַח וְאָמַר, (דברים ב) וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי אַל תִּצַּר אֶת מוֹאֵב וְגו'. וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי, וְכִי עַד הִשְׁתָּא לֹא יִדְעֶנָּא דַּעַם מֹשֶׁה הָיָה מְמַלֵּל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא עִם אַחֲרָא, דְּכַתִּיב וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי. אֵלַי לְמָה. אֲלֹא לְמֹשֶׁה פָּקִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֹא לְאַבְאָשָׁא לְמוֹאֵב. אֲבָל לְאַחֲרָא לֹא, לְדוֹד לֹא פָּקִיד דָּא, וּבְגִין כֹּךְ אֵלַי אַל תִּצַּר אֶת מוֹאֵב, אֲפִילוּ לְתַחוּם זַעֲרָא דְלַהוּן. דִּהָא מַנִּייהוּ יְפּוּק מֵאֵן דִּיתֵן נּוֹקְמִין לְיִשְׂרָאֵל, וַיִּנְקוּם נּוֹקְמִייהוּ, וַאֲיֵהוּ דוֹד דְּאֵתָא מֵרוֹת הַמוֹאֲבִיָּה.

תרגום לעברית

פֿתַח וְאָמַר, (דברים ב) וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי אַל תִּצַּר אֶת מוֹאֵב וְגו'. וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי, וְכִי עַד עַכְשָׁו לֹא יִדְעֶנּוּ שְׁעַם מֹשֶׁה הָיָה מְדַבֵּר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלֹא עִם אַחֵר שְׁכָתוּב וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי?! לְמָה? אֲלֹא אֶת מֹשֶׁה צִוָּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא לְהַזִּיק אֶת מוֹאֵב, אֲבָל לְאַחֵר לֹא. לְדוֹד לֹא צִוָּה אֶת זֶה, וּמִשּׁוּם זֶה, אֵלַי אַל תִּצַּר אֶת מוֹאֵב, אֲפִילוּ לְתַחוּם קִטָּן שְׁלֵהֶם, שֶׁהָרִי מֵכֶם יֵצֵא מִי שִׁיתֵּן נְקָמוֹת לְיִשְׂרָאֵל וַיִּנְקֵם נְקָמוֹתֵיהֶם, וְהוּא דוֹד שְׁבֹא מֵרוֹת הַמוֹאֲבִיָּה.

טקסט הזוהר

וְאֵל תַּתְּגַר בָּם מִלְחָמָה, כֹּל דָּא אֶתְפַּקֵּד לְמֹשֶׁה, הָא לְאַחֲרָא שְׂרִי. וְאִי תִימָא, לִיְהוֹשֻׁעַ וְלֵאֲיִנוֹן זְקֵנִים דִּהְיוּ דְאָרִיכוּ יוֹמִין בְּתַרְיָה שְׂרִי. לֹאוּ הָכִי. בְּגִין דְּכֻלְהוּ מִבֵּי דִינָא דְמֹשֶׁה הָיוּ, וַיְמָה דְאֶתְסַר לְמֹשֶׁה, אֶתְסַר לָהּ וְעוֹד דְּלֹא נִפְקוּ עַדִּין אֲיִנוֹן מִרְגְּלָאן טְבָאן, דִּהָא בְּיוֹמֵיהוֹן דְּשׁוּפְטִים נִפְקָא רוּת. וּבְרַתִּיָּה דְעַגְלֹן מִלְכָּא דְמוֹאֵב הָיָה. מִית עַגְלֹן, דְּקָטִיל לִיָּה אַהוּד. וּמָנוּ מֶלֶךְ אַחֲרָא, וְדָא בְּרַתִּיָּה אֶשְׁתַּאֲרַת, וְהָיָה בְּבִי אוּמָנָא, וּבְשָׂדֵי מוֹאֵב. כִּיּוֹן דְּאֵתָא תַּמָּן אֱלִימֶלֶךְ, נִסְכָּה לְבָרִיָּה.

וְאֵל תִּתְגַּר בָּם מִלְחָמָה. כָּל זֶה צִוָּה אֶת מֹשֶׁה, אֲכָל לְאַחַר מִתָּר. וְאִם תֹּאמַר לִיהוֹשֻׁעַ וְלִזְקֵנִים שֶׁהָיוּ שֶׁהֶאֱרִיכוּ יָמִים אַחֲרָיו מִתָּר - לֹא כֹה, מַשּׁוּם שֶׁכָּל־מִבֵּית דִּין שֶׁל מֹשֶׁה הָיוּ, וּמֵה שֶׁנֶּאֱסָר לְמֹשֶׁה נֶאֱסָר לָהֶם. וְעוֹד, שֶׁלֹּא יֵצְאוּ עֲדֵין אוֹתָן מִרְגְּלֵי טוֹבוֹת, שֶׁהָיוּ בִימֵי הַשּׁוֹפְטִים יֵצְאוּ רוֹת, וּבֵת עֲגֻלּוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב הָיְתָה. מֵת עֲגֻלּוֹן, שֶׁהָרַג אוֹתוֹ אֱהוֹד, וּמָנוּ מֶלֶךְ אַחֵר, וְזוֹ בָתוֹ שֶׁנִּשְׁאַרָה, וְהָיְתָה בְּבֵית אוֹמֶן, וּבִשְׂדֵי מוֹאָב. כִּיּוֹן שֶׁבָא שָׁם אֱלִימֶלֶךְ, לִקְחָהּ לְבָנוֹ.

טקסט הזהור

וְאִי תִימָא דְגִיּוּרָה אֱלִימֶלֶךְ תִּמְנָן. לֹא. אֲלֹא כָּל אוֹרְחֵי בֵּיתָא, וּמִיכָלָא וּמִשְׁתֵּיָא אוֹלִיפְתָּ. אִימְתִּי אֶתְגִּירָתָּ. לְבִתָּר כֹּד אֲזִלַּת בְּנַעְמִי, כְּדִין אִמְרָתָּ, (רוֹת א) עֲמָךְ עָמִי וְאֶלְהִיךָ אֱלֹהֵי. נַעְמָה בְּבִנֵי עֲמוֹן בְּיוֹמֵי דְדוֹד נִפְקָא.

תרגום לעברית

וְאִם תֹּאמַר שֶׁאֱלִימֶלֶךְ גִּיּוּרָה שָׁם - לֹא. אֲלֹא כָּל דִּרְכֵי הַבַּיִת וְאֲכָל וּמִשְׁתָּה לְמַדָּה. מִתִּי הֶתְגִּירָה? אַחֲרֵי שֶׁהִלְכָה עִם נַעְמִי, אִזְּ אִמְרָה (רוֹת א) עֲמָךְ עָמִי וְאֶלְהִיךָ אֱלֹהֵי. נַעְמָה יֵצְאוּ בְּבִנֵי עֲמוֹן בְּיִמֵּי דוֹד.

טקסט הזהור

כְּדִין שְׂרָאָת רֹחַ קוֹדֶשׁא עַל דְּוֹד. אִמְרָ לִיָּה, דְּוֹד, כֹּד כָּל עֲלָמָא מְדִידָנָא, וְאַפִּילָנָא עֲדָבִין, יִשְׂרָאֵל חֲבֵל נִחְלָתוֹ הוּוּ, דְּכִירָנָא מַה דְּעָבְדוּ מוֹאָב בְּחֻבֵּל נִחְלָתוֹ. מַה כְּתִיב, (שְׁמוּאֵל ב ח) וַיִּמְדְּדוּם בְּחֻבֵּל. בְּהָהוּא חֻבֵּל נִחְלָת יְיָ. כָּל אִינוֹן דְּהוּוּ מִהָהוּא זִרְעָא, הָהוּא חֻבֵּל אַחֲדִיד בְּהוּ.

כְּשֶׁשָׂרְתָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל דָּוִד, אָמַר לוֹ, דָּוִד, כְּשֶׁמִּדַּדְתִּי אֶת כָּל הָעוֹלָם וְהַפְלַתִי גּוֹרְלוֹת, יִשְׂרָאֵל חָבֵל נִחַלְתוּ הָיוּ, וְכִרְתִּי מֶה שֶׁעָשׂוּ מוֹאֵב בְּחָבֵל נִחַלְתוּ. מֶה כָּתוּב? (שְׁמוּאֵל ב' ח) וַיִּמָּדְדִם בְּחָבֵל. בְּאוֹתוֹ חָבֵל נִחַלְתָּ ה'! כָּל אוֹתָם שֶׁהָיוּ מֵאוֹתוֹ זָרַע, אוֹתוֹ חָבֵל אָחַז בָּהֶם.

טקסט הזהיר

כְּתִיב (שְׁמוּאֵל ב' ח) מָלֵא הַחָבֵל. מֶהוּ מָלֵא הַחָבֵל. אֵלֶּא הֵהוּא דְכְּתִיב, (ס"א ביה) (ישעיה ו) מָלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְהָיָה אָמַר, דָּא הוּא לְאַחֲיָא, וְדָא הוּא לְקַטְלָא. וְהֵהוּא חָבֵל אֶחָיד בְּאֵינוֹן דְּאַתְחִזוֹן לְקַטְלָא. בְּגִין כֹּה אֶחָיד בְּחָבֵל, וּפְשִׁיט חָבֵל, עַל מֶה דְּעָבְדוּ בְּהֵהוּא חָבֵל נִחַלְתָּ יי.

תרגום לעברית

כְּתוּב מָלֵא הַחָבֵל. מֶה זֶה מָלֵא הַחָבֵל? אֵלֶּא אוֹתוֹ שֶׁכְּתוּב (ישעיה ו) מָלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וְהָיָה אוֹמֵר, זֶהוּ לְהַחֲיוֹת וְזֶהוּ לְהַמִּית. וְאוֹתוֹ חָבֵל אֶחָז בְּאוֹתָם שֶׁנִּרְאוּ לְהַמָּתָה. בְּגִלְלָה זֶה אֶחָז בְּחָבֵל, וּפְשִׁט חָבֵל עַל מֶה שֶׁעָשׂוּ בְּאוֹתוֹ חָבֵל נִחַלְתָּ ה'.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"צ ע"ב) ◆

טקסט הזהיר

וּמִדִּין, גִּדְעוֹן שָׁצִי כָל הֵהוּא זָרַעָא, דְּלֹא אֲשָׁאִיר מִנֵּיהּ, מִכָּל אֵינוֹן דְּאַבְאִישׁוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּעִיטָא, אוֹ בְּמִלָּה אַחֲרָא. וְלִכְלָהוּ דְּאַבְאִישׁוּ לְיִשְׂרָאֵל, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיר לוֹן דְּכָבוֹ, וְנָטִל מִנֵּיהּ נֻקְמִין. אֲבָל אִי זְמִינִין לְמִיתִי מִנֵּיהּ טַב לְעֵלְמָא,

תרגום לעברית

וּמִדִּין, גִּדְעוֹן הַשְׁמִיד כָּל אוֹתוֹ הַזָּרַע, שֶׁלֹּא הֲשָׁאִיר מֵהֶם מִכָּל אֵלוֹ שֶׁהִזִּיקוּ לְיִשְׂרָאֵל בְּעֵצָה אוֹ בְּדָבָר אַחֵר. וְלִכְלֹל אֵלוֹ שֶׁהִזִּיקוּ לְיִשְׂרָאֵל, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר לָהֶם שְׁנֵאָה וְלוֹקַח מֵהֶם נְקָמוֹת. אֲבָל אִם עֲתִידִים לָבֹא מֵהֶם טוֹב לְעוֹלָם, מֵאַרִיךְ רַגְזוֹ וְאִפּוֹ אֶתֶם עַד

שִׁיצָא אוֹתוֹ טוֹב לְעוֹלָם, וְאַחֵר כֹּף לִוְקַח נִקְמָה וְדִין מֵהֶם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כֹּף זֶה בְּיָדָא, וְזֶהוּ בְּרוּר הַדָּבָר. אָמַר אוֹתוֹ תִּינוּק, מִכָּאן וְהִלָּאָה חֲבֵרִים, הִתְקִינוּ כָּלִי קָרֵב בְּיָדֵיכֶם וְעָרְכוּ קָרֵב.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.
מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5
עיצוב הדף: זוהר היומי.